

[Honoré.]

sig til forskel herfra om to regeringer med hver sit territorium, nemlig Nordvietnam og PRG, der har erobret en fremmed stats territorium. Derved falder erobringen for mig at se ind under en folkeretligt ulovlig aggression som defineret og vedtaget i FN den 14. december, nemlig resolution nr. 3314, og jeg henviser til definitionen i artikel 5, stk. 3, af aggression, hvor det hedder:

„Ingen opnåelse af territorium eller særlig fordel, der er et resultat af aggression, er eller bør anerkendes som lovlig.“

Hvis dette er rigtigt og kan anvendes på dette tilfælde, må de nye myndigheder formentlig også betegnes som folkeretligt ulovlige.

Fra regeringen har der været udtalelser fremme om en hurtig anerkendelse af de nye myndigheder. Jeg har stillet spørgsmålet i udenrigsudvalget om lovligheden af den nye regering. Spørgsmålet er så vigtigt, at det efter min mening fortjener grundig overvejelse, før Danmark tager stilling, og det er derfor, jeg har rejst spørgsmålet, om regeringen vil overveje dette spørgsmål før en eventuel anerkendelse.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne sige til hr. Honoré, at det er regeringens agt at fastholde den fastlagte anerkendelsespolitik, som har haft bred tilslutning i folketinget.

Det følger af denne politik, som hverken er udtryk for sympati eller antipati, men hviler på rent objektive kriterier, at regeringen ønsker at opretholde normale diplomatiske forbindelser med den regering, der faktisk udøver effektiv kontrol over et bestemt land, i dette tilfælde Sydvietnam.

Nogen formel erklæring om dansk godkendelse eller anerkendelse af de nye myndigheder i Saigon er derfor ikke nødvendig, idet vi blot, så snart regeringsforholdene i Sydvietnam er endeligt afklaret, vil tage de nødvendige praktiske skridt over for den nye regering.

En sådan praksis er i nøje overensstemmelse med folkeretten. Efter denne kan den regering, der effektivt udøver regeringsmagten på et afgrænset territorium, handle på statens vegne i internationale forhold, og

det gælder, hvad enten regeringen har overtaget magten efter forfatningsmæssige regler, ved revolution, ved statskup eller efter en borgerkrig. En folkeretlig bedømmelse af omstændighederne i forbindelse med magtskiftet i Sydvietnam er derfor uden betydning for spørgsmålet om Danmarks forhold til den nye regering.

Om regeringens bedømmelse af situationen i Vietnam kan jeg i øvrigt henvise til udenrigsministerens redegørelse her i tinget den 24. april og til de oplysninger, som regeringen har givet i tilslutning til tingets Indokinadebat den 2. maj i år.

Honoré (KrF):

Den fungerende udenrigsminister henviser til hidtidig praksis, men jeg vil gerne spørge, om udenrigsministeren ikke erkender, at denne situation netop er enestående og afviger fra de andre tilfælde af magtovertagelse, som man har måttet tage stilling til, og om der endvidere ved vedtagelsen af FN's resolution med en definition af aggression, der kom i 1974, ikke foreligger nye omstændigheder, der bør indgå i overvejelserne før en eventuel anerkendelse.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Nej, det mener regeringen ikke, og når hr. Honoré henviser til FN-resolutionen om definition af aggression, må vi sige, at det er ikke den danske regerings opgave at foretage en sådan vurdering. Hvis man skal følge FN-resolutionen, så er det sikkerhedsrådet, der har den egentlige kompetence til at afgøre noget sådant, men vores holdning er fortsat, at vi de facto anerkender den magt, som faktisk udøver regeringsfunktioner i et land.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor han ikke ganske enkelt afviser spørgsmålet under henvisning til, at det indeholder forkerte påstande. Der tales i spørgsmålet om Nordvietnams og PRGs erobring af fremmed statsterritorium.

Som bekendt er situationen den, at der to gange internationalt har foreligget en anerkendelse af Vietnam som helhed som én stat, at begrebet Nordvietnam er indført i kraft af Genèveaftalerne som en midler-